

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Sigtet med lovforslaget

Hovedsigtet med lovforslaget er at skærpe kravene til godkendelse af bekæmpelsesmidler og andre midler, der er omfattet af lovens kapitel 7. For at muliggøre en løbende sundheds- og miljømæssig vurdering foreslås det, at samtlige godkendelser gøres tidsbegrænsede, og at der skabes hjemmel til, at Giftnævnets klassificeringer afløses af egentlige tidsbegrænsede godkendelser. Desuden foreslås det at lovfæste princippet om, at der ikke kan meddeles godkendelse til særligt farlige eller skadelige midler, og at et middel, hvortil der findes et væsentligt mindre farligt eller mindre skadeligt alternativ, ikke kan godkendes. Herudover stilles der forslag om, at bestemmelsen om afgifter på bekæmpelsesmidler ændres, således at der kan skabes økonomisk grundlag for en opprioritering af indsatsen med henblik på at begrænse forbruget af disse midler. Endelig indeholder lovforslaget en række mindre ændringer af anden art.

2. Lovforslagets baggrund

Den 20. juni 1985 afgav folketingets miljø- og planlægningsudvalg beretning over et af SF fremsat forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelsesmidlers brug og sikkerheds- og sundhedsforanstaltninger (B 14).

Udvalget opfordrede i beretningen miljøministeren til at udarbejde en redegørelse om bekæmpelsesmidler, der skulle afspejle den overordnede målsætning, at forbruget af bekæmpelsesmidler skal nedbringes og omlægges i retning af anvendelsen af mindre skadelige midler. Endvidere skulle redegørelsen lægge op til, at yderligere forskning og undersøgelser af bekæmpelsesmidlers brug burde opprioriteres.

Herudover skulle redegørelsen indeholde en beskrivelse af udviklingen i anvendelse af bekæmpelsesmidler samt en beskrivelse af de erfaringer, Miljøstyrelsen havde gjort ved administrationen af lovgivningen om bekæmpelsesmidler. Endelig skulle redegørelsen indeholde forslag til en udvidelse

af bestemmelsen om afgifter i forbindelse med godkendte bekæmpelsesmidler samt overvejelser om de økonomiske muligheder, der skabes, hvis den øvre grænse for disse afgifter ophæves.

På denne baggrund afgav miljøministeren den 10. januar 1986 en redegørelse om bekæmpelsesmidler til folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

Redegørelsen fremhæver, at udviklingen siden 1980 har vist et stadigt stigende forbrug af bekæmpelsesmidler.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at kemikalieloven for så vidt angår godkendelse af nye midler har fungeret efter hensigten. Der har imidlertid vist sig at være en række problemer i forbindelse med »gamle bekæmpelsesmidler«, dvs. de midler, der er klassificeret af Giftnævnet før loven trådte i kraft 1. oktober 1980, og som udgør hovedparten af de midler, der er på markedet i dag.

Det drejer sig navnlig om mulighederne for at tilbagekalde klassificerede midler og spørgsmålet om, efter hvilke kriterier dette bør ske.

Det konkluderes bl.a. i redegørelsen, at der på en række punkter er behov for justering og klargøring af lovgrundlaget for godkendelsesordningen, ligesom der peges på, at betingelserne for at opnå godkendelse bør skærpes, og at godkendelserne bør tidsbegrænses. En række af de anbefalinger, som er beskrevet i redegørelsen, er indeholdt i lovforslaget.

3. Lovforslagets indhold

For det første indeholder forslaget bestemmelser, der skal sikre, at betingelserne for, hvornår et middel kan godkendes, skærpes. Det foreslås således, at godkendelsesmyndigheden skal nægte at godkende midler, der i forbindelse med anvendelsen eller den dermed forbundne håndtering og opbevaring er eller må forventes at være særligt farlige for sundheden eller særligt skadelige for miljøet. Herudover stilles der forslag om, at der skal gælde den betingelse for at opnå godkendelse af et middel, at der ikke findes væsentligt mindre farlige eller skadelige alternativer. Endelig skal en